

Juridische zaken

In deze nieuwe rubriek wil ik een bijdrage gaan leveren aan EMV en juridische zaken die hierbij kunnen spelen. Dit kan het geval zijn op het gebied van werk, wonen, scholen en/of medische kwesties. Zeker als EMV meespeelt en je aangeeft dat je – wanneer je hieraan wordt blootgesteld – gezondheidsschade oploopt kan je te maken krijgen met onwelwillendheid. Dit omdat veelal niet bekend is dat EMV gezondheidsschade kan veroorzaken. Het is dan belangrijk te weten welke rechten en plichten je hebt en welke evt. juridische stappen je kan nemen.

Ik heb zelf jarenlang als senior juridisch adviseur gewerkt bij VluchtelingenWerk. Ik hield me in deze functie bezig met de rechtspositie van vluchtelingen en ondersteunde o.a. de advocatuur en publiceerde regelmatig. Ik heb afscheid moeten nemen van deze baan vanwege de installatie van wifi waardoor ik ziek ben geworden.

Ziek door wifi op het werk

In deze eerste bijdrage wil ik aandacht besteden aan mijn eigen recente uitspraak van 3 oktober 2014 van de Nationale Ombudsman (NO). Dit is een belangrijke uitspraak omdat het de eerste is waarin de NO zich uitspreekt over een werknemer (mezelf) die ziek is geworden door blootstelling aan EMV. Bij de NO kun je klagen over gedragingen van de overheid. In deze zaak gaat het over de vraag of de procedure van het UWV zorgvuldig is geweest bij het afgeven van een deskundigenoordeel. Een overwinning voor mezelf. De NO oordeelt dat de procedure onzorgvuldig was: er was geen maatwerk geleverd en niet naar me geluisterd.

De Casus

Ik ben ziek geworden na installatie van wifi op het werk en meldde me ziek. In eerste instantie wilde de werkgever geen maatregelen nemen. Dit omdat er geen oorzakelijk verband zou zijn tussen EMV en gezondheidsklachten. Het Nederlands Centrum voor Beroepsziekten – door de werkgever ingeschakeld – adviseerde echter om een meting te laten verrichten en vervolgens om de adviezen uit het meetrapport uit te laten voeren. Niet dat ze daarmee het verband erkenden tussen de gezondheidsrisico's en de bestaande voorzieningen in het

pand. Maar wel om een werksituatie te creëren waarin ik me niet bedreigd voelde qua gezondheid. Niet alle adviezen uit het meetrapport werden uitgevoerd en ik meldde me weer ziek, met nieuwe, verergerde klachten. De bedrijfsarts betwijfelde of ik überhaupt kon terugkeren in eigen werk op kantoor, gezien de aard en duur van mijn klachten.

Deskundigenoordeel UWV

De werkgever wilde weten of hij voldoende aan re-integratie deed en vroeg een deskundigenoordeel aan bij het UWV. De verzekeringsarts oordeelde – op basis van de informatie van de bedrijfsarts en mijn ingebrachte stukken – dat ik meer had kunnen werken, en ook vanuit kantoor. Ik klaagde dat het deskundigenoordeel onzorgvuldig was. Dit omdat de verzekeringsarts me niet gezien of gehoord had en het oordeel onvoldoende was onderbouwd en gemotiveerd. Verder stelde ik dat er juist wel uitgegaan moest worden van mijn(ernstige) klachten, in tegenstelling tot wat de verzekeringsarts beweerde. Het UWV verklaarde de klacht ongegrond. Ik klaagde vervolgens bij de NO.

Nationale Ombudsman

Wel of niet zien

De NO oordeelt dat het beter was geweest als de verzekeringsarts van het UWV me gezien zou hebben, ook al is dit formeel niet nodig bij een arbeidskundige beoordeling. De klachten waren ernstig en had ik al lang. Dit bleek uit mijn ingebrachte stukken en uit de informatie van de bedrijfsarts die me regelmatig gezien had. Ook mede gelet op jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep die ik had aangehaald.

Afdoen van klachten als niet medisch objectieverbaar

Volgens de verzekeringsarts was de bedrijfsarts teveel uitgegaan van de klachten en niet of de klachten medisch objectieverbaar waren. Ik stelde, met verwijzing naar een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep dat juist uitgegaan moest worden van de klachten. Dat niet altijd exact valt aan te wijzen aan welke ziekte of gebrek de klachten zijn toe te schrijven is daarbij niet doorslaggevend. De NO oordeelt dat het UWV de klachten niet zomaar mag afdoen als niet medisch objectieverbaar. Dit zal het UWV moeten motiveren.

Klachtafhandeling

De NO stelt dat de klachtbehandelaar van het UWV me had kunnen uitnodigen voor een toelichtend gesprek met de verzekeringsarts en/of arbeidsdeskundige. Dit omdat het hier vooral ging om (het ontbreken van) een medische beoordeling. Dan had ik kunnen aangeven wat ik wilde namelijk een oordeel over de vraag of ik wel of niet ziek was en had ik om een deskundigenoordeel ziek/niet ziek kunnen vragen. Er is volgens de NO dan ook niet goed naar me geluisterd.

Opmerkingen bij deze uitspraak

Kom op voor je recht

Bedenk dat je in alle situaties waarin je te maken hebt met de overheid kan klagen over hun gedragingen. Vervolgens kun je hiermee naar de NO die toetst of de overheidsinstan-

tie behoorlijk bestuur heeft toegepast. De behoorlijkheidswijzer vormt een goede leidraad hierbij. <https://www.nationaleombudsman.nl/behoorlijkheidswijzer>.

In andere gevallen – wanneer er een besluit ligt – kun je bezwaar en beroep aantekenen.

Ziek door EHS

Dat EHS vooralsnog niet erkend is is vaak een probleem voor EHS'ers. In de geneeskunde wordt de term medisch objectieverbaar gebruikt als klachten niet te verklaren zijn. Dit betekent echter niet dat iemand niet arbeidsongeschikt kan zijn. Je kan door EMV namelijk stoornissen, beperkingen en handicaps hebben die je niet in staat stellen te werken, ook al is er geen oorzaak gevonden. Ook zonder dat er allerlei andere diagnoses bijgehaald moeten worden. Het is echter wel zo dat het bestaan van stoornissen, beperkingen en handicaps aannemelijk gemaakt zal moeten worden. De NO oordeelt dat het UWV in ieder geval moet motiveren als het de klachten afdoet als niet medisch objectieverbaar. Zomaar de klachten afdoen kan dus niet.

Mocht je verder vragen/opmerkingen hebben kan je me mailen.

Mijn e-mailadres is

martinevriens@hotmail.com.

Hierbij de link naar het openbare rapport (2014/130)

<https://www.nationaleombudsman.nl/node/38150#samenvatting>

Martine Vriens